

Саксаганський Вісник

Електронний журнал
виконкому Саксаганської районної
у місті ради

№ 6. Травень 2014 року

**Гість номеру:
Володимир
Приймаченко**

**«Кривий Ріг - моє місто,
це тобі моя пісня..!»**

**Саксаганський
район - серцевина
Кривбасу**

**Підприємці району:
«Найкраще - дітям!»**

**Трудові подарунки
педагогів до
Дня міста**

Дорогі саксаганці, шановні земляки!

У літописі нашого району значиться багато визначних подій і дат, однак особливою радістю та гордістю сповнює серця саксаганців День народження рідного міста.

Для кожного мешканця району це свято - чудова можливість нагадати собі в якому мальовничому куточку ми живемо, перегорнути найцікавіші сторінки його географічної, промислової і трудової історії, отримати натхнення для нових добрих справ.

Усе, чим славний Саксаганський район сьогодні – взірєць невтомної праці та щирої любові його мешканців – патріотів своєї малої батьківщини, прагнення яких завжди були спрямовані на розвиток, збереження і примноження кращих традицій. Серед видатних людей, які зробили вагомий внесок у розбудову району як структурної складової міста, присвятивши багато років праці на підприємствах, в органах місцевого самоврядування, кавалери відзнак виконкому Криворізької міської ради – нагрудного знаку «За заслуги перед містом» В. Богатир, А. Штиленко, Ф. Губаренко, О. Донець, заслужені спортсмени та митці культури Ю. Скоробогатов, М. Пудовкіна, Н. Перехрест, О. Федоренко, В. Брейман та інші. У 239 річницю з дня заснування міста, ми, саксаганці, вступаємо з впевненістю, що район квітне й розвивається, стає сучасним його обличчя, міцніє економічний і культурний рівень. Завдяки злагодженій співпраці між громадськими організаціями, підприємствами та органами влади, з квітня 2012 року за підтримки підприємств групи МЕТІНВЕСТ у Саксаганському районі втілено чимало соціальних проектів і програм, спрямованих на покращення благоустрою району, розбудову його рекреаційних зон, проведення змістовного дозвілля саксаганців. Неможливо залишити поза увагою розвиток виробництва продовольчих товарів на території району - за останні роки помітно покращуються умови виробництва та підвищується якість стандартів життя мешканців району. Товаровиробники провідних підприємств ТОВ фірма «Тона ЛТД», ТМ «Булочна №1», кондитерський цех ТМ «Ідеал», кондитерський дім «Бон Асорті» є невід'ємною ланкою господарства міста і сприяють зростанню добробуту його мешканців.

Життя Саксаганського району вражає не лише потужними центрами виробничо-промислового потенціалу, а й своєю культурною насиченістю: вихованці культурно-мистецьких закладів, загальноосвітніх та спортивних шкіл району є активними учасниками загальноміських, обласних та міжнародних конкурсів «Весна Рудани», «Учитель року», «Кубок Гурова», Міжнародного турніру з художньої гімнастики «Криворожаночка», де впевнено завойовують перемоги, прославляючи район на освітній, культурній і спортивній арені міста.

Тож дорогі саксаганці, напередодні відзначення дня народження Кривого Рогу – свята, улюбленого всіма городянами, від імені депутатського корпусу районної у місті ради та від себе особисто висловлюю найтепліші вітання і слова вдячності вам за невтомну працю і тепло ваших сердець, якими ви примножуєте трудову славу Саксаганського району сьогодні.

Разом з вами я радію його успіхам, і водночас успіхам рідного міста, і щиро вірю, що попри існуючі труднощі, спільною працею ми зможемо зробити їх кращими, привабливішими та комфортнішими.

В переддень свята бажаю усім міцного здоров'я, гарного настрою, натхнення до життя, добробуту й сили для нових звершень і здобутків. Нехай у ваших родинах панують злагода, мир, щастя й благополуччя.

Нехай рідна Сакаганська земля для кожного з вас буде місцем, де завжди тепло і затишно! Бережімо її історію, красу і самобутність сьогодні, завтра і завжди!

З повагою,
голова районної у місті ради

В. Беззубченко

Дорогі читачі!

Пропонуємо вашій увазі шостий, травневий номер районного журналу «Саксаганський вісник», присвячений відзначенню 239-ї річниці з дня заснування міста.

Підготований випуск налічує близько 15 різнопланових статей, серед яких, без сумніву, ви знайдете рубрики, присвячені дню народження рідного міста: «Професійна майстерність педагогів-саксаганців у загальноміському конкурсі «Учитель року 2014», «Саксаганський район – на карті міста», ознайомитесь з участю суб'єктів господарювання району у міському проекті «Найкраще-дітям».

Впевнений, не залишаться поза увагою й цікаві факти «Сучасної кінологічної служби», і вже традиційна рубрика «Знайди себе» для наших постійних читачів.

Тож не гайте часу, знайдіть декілька хвилин для перегляду сучасного і доступного саксаганського часопису!

Приємного перегляду!

**З повагою,
голова районної у місті ради**

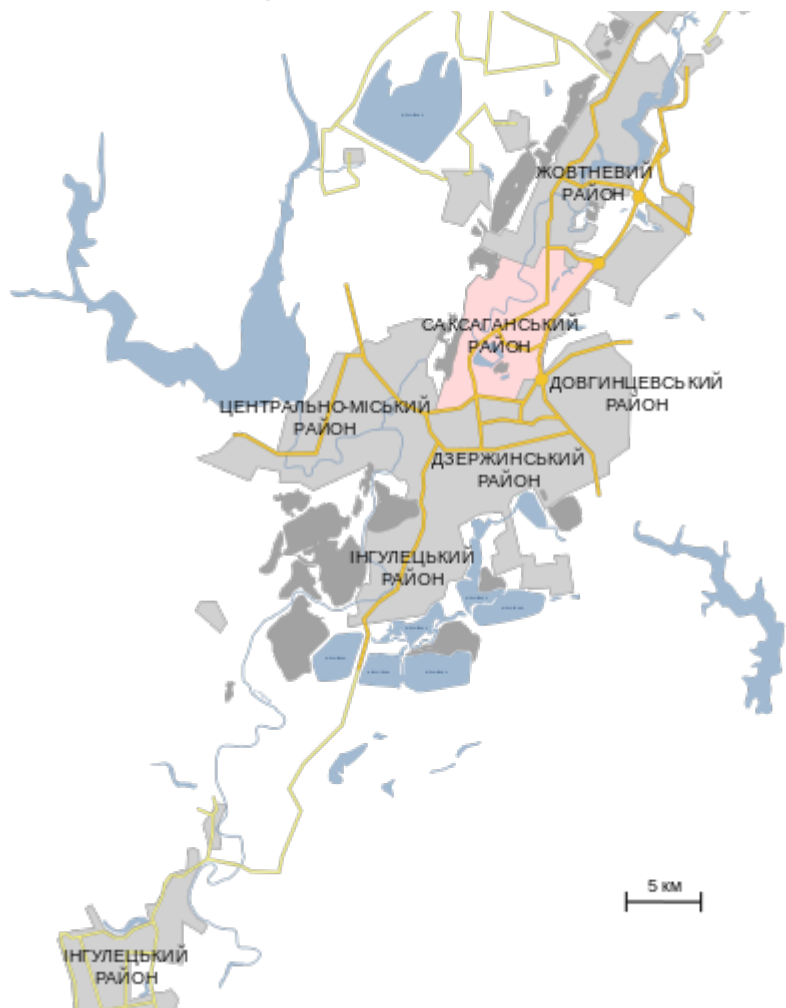
В. Беззубченко

ЗМІСТ

5. До дня народження міста.
Саксаганський район - на карті
Кривого Рогу
8. Висока професійна
майстерність педагогів-
саксаганців у конкурсі «Учитель
року 2014»
10. Гість номера Владимир
Приймаченко
12. Підприємці району: «Най-
краще - дітям!»
13. Кроки до Перемоги.
Безцінний внесок криворізьких
науковців
16. «Низький уклін ветеранам!»
18. Легкоатлетичний пробіг
- шана ветеранам Великої
Вітчизняної війни

20. «Робочі професії четвероно-
гих бійців у роки війни
23. «Чистота і благоустрій райо-
ну - на першому плані»
24. «Разом на «Фольк-music!»
25. «Я вишила хрестиком долю»
28. Фото. Знайди себе
29. «Життя тільки
почитнається»
31. «Відгукніться, мамо й тату!»
32. Попередні списки виборців
вже на ділянках.
34. Про особистий прийом гро-
мадян
35. Як запобігти лісовим поже-
жам.

До дня народження міста. Саксаганський район – на карті Кривого Рогу

*Рідний мій Кривий Ріг - моє місто невтомне,
В світі інших таких не зустрінеш ніде.*

На просторах майданів, у шахтах і домнах

Все кипить, все міняється, стрімко росте!

Наш спільний дім – Криворіжжя, мальовничий куточок України. Щасливі ми, що народилися і живемо на чудовій Криворізькій землі, яка знайома подвір'ям з дитинства, спогадами лагідних материнських рук, сходом сонця та сяянням зірок.

Лише кращим з кожним роком стає місто гірників, металургів, працівників культури, освіти

й медицини. Сповнені творчих сил, криворіжці впевнено примножують славу рідного міста.

Кожна географічна точка Кривого Рогу відома і близька – 7 районів складають його структуру: Інгулецький - зустрічає гостей міста на півдні, Тернівський район є північними воротами Кривбасу, Саксаганський район, оточений криворізькими районами, є серцевиною Кривбасу.

Саксаганський район утворений у рік 200-річчя Кривого Рогу 13 листопада 1975 року Указом Президії Верховної Ради Української РСР на частинах території Держинського, Жовтневого та Центрально-міського районів.

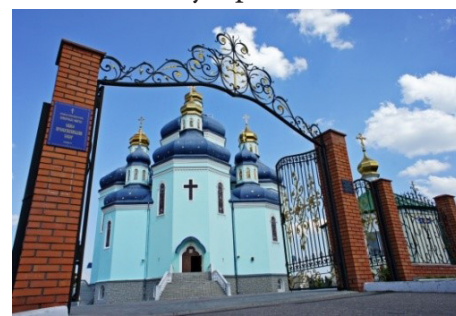
Загальна площа Саксаганського району становить 3920 га.

Роботи по забудові району, як в цілому і містаною час, виконувалися Харківським інститутом «Укрміськбудпроект», дніпропетровським інститутом «Дніпроцивільпроект» та його Криворізьким філіалом.

Від часу його створення зростає чисельність населення - із 116 тисяч мешканців до майже 140,0 тис. осіб.

Саме тут, у Саксаганському, звивистою стрічкою в'ється через усю його територію річка Саксагань. Довжина цієї водної артерії - 144 км, ширина - від 20 до 40 м.

Не можна уявити Саксаганський район без його просторих вулиць, проспектів і площ, які простяглися на 126393,8 м. Вже 60 років поспіль одна з центральних частин району - площа Артема щодня зустрічає мешканців

та гостей. Неможливо й оминати оком його прекрасні храми, Спасо-Преображенський кафе-

дральний собор, дзвони якого у душі саксаганців щоденно озиваються радістю та добром.

За історію свого розвитку район як складова частина міста й маленька часточка всієї держави пройшов тернистими дорогами кількох суспільно-політичних формацій.

З початку заснування у 1975, протягом 38 років робітничими руками складалась слава Сак-

заклад комбінованого типу – загальноосвітня школа I ступеню № 278», КЗ «Центр соціально-психологічної реабілітації дітей», 2 палаци культури, 32 об'єкти культурної спадщини, комунальне підприємство «Криворізький міський театр ляльок», дві дитячо-юнацькі спортивні школи №№ 8, 10, центр спорту дітей, юнацтва та молоді «Олімп», центр дозвілля «Сонях»,

надавачами послуг населенню району. Також успішно діють чотири підприємства транспорту та підприємство науки «Науково-дослідний гірничорудний інститут». З кожним роком ми спостерігаємо збільшення кількості суб'єктів підприємництва, новостворених об'єктів малого бізнесу та об'єктів побуту.

На очах змінюється наше пре-

саганського району, розвинену інфраструктуру якого на сьогодні забезпечують:

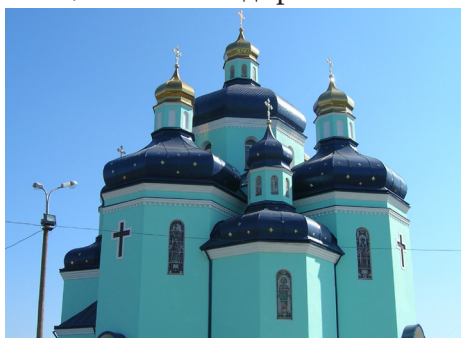
7 закладів охорони здоров'я, 27 загальноосвітніх навчальних закладів, 27 дошкільних навчальних закладів, шість позашкільних навчальних закладів, Комунальний заклад «Навчально-виховний комплекс «Дошкільний навчальний

фізкультурно-оздоровчі комплекси різних форм власності: три стадіони, три плавальні басейни, 41 спортивний зал, 81 спортивний майданчик, автотрибуна «КривбасЕкстрим».

Промисловість району сьогодні представлена більш ніж десятьма великими підприємствами, чотирма шахтами, шістьма підприємствами-

красне місто, разом з тим, впевнено зростає і розвивається Саксаганський район!

За останні роки поповнився новими іменами список новобудов району, які вже встигли стати невід'ємною його частиною і принести чимало користі саксаганцям: на базі новоствореного КЗ «Центр первинної медико-санітарної допомоги

№4» Криворізької міської ради з 01.12.2011 мешканців Саксаганського району обслуговує дві нові сучасні амбулаторії загальної практики - сімейної медицини №№5, 6 розташовані по вул. Мануйлова 5А та Кустанайській, 6.

Робота амбулаторій Центру дає змогу наблизити надання медичної допомоги максимально до населення, забезпечити виявлення захворювань на ранніх стадіях та вчасно впроваджувати відповідні профілактичні та лікувальні заходи.

Визначною подією для саксаганців у 2010 році стало відкриття Церкви Святої мучениці Тетяни, побудованої з дерева на основі досвіду дерев'яного зодчества 18-19 ст. за технологією «без єдиного цвяха». За цією технологією храм є єдиним витвором архітектурного мистецт-

ва в Криворізькій єпархії. Будівля храму у вигляді хреста, увінчаного п'ятьма золотими куполами та хрестами, що символізує собою Спасителя Хреста та чотирьох євангелістів. Куполи та хрести виготовлені майстрами Свято-Успенської Києво-Печерської Лаври. Відтоді мешканці вулиці Мелешкіна ма-

ють власний оберіг, увінчаний ім'ям Святої мучениці Тетяни.

Особлива увага протягом останніх років відведена створенню комфортних умов про-

ведення дозволля наймолодших жителів району і міста.

За ініціативи народних депутатів України у різних куточках Саксаганського району відкрито близько 16 сучасних дитячих майданчиків. Така робота є свідченням того, що питання оздоровлення та всебічного розвитку мешканців нашого міста є пріоритетними в суспільно-політичній діяльності місцевої та районної влади.

Тож без сумніву, Саксаганський район є серцевиною Кривбасу з усіма його сучасними надбаннями. Бережімо його історію, красу і неповторність сьогодні, завтра і завжди!

Саксаганський!

Вік це слово буде піснею звучати.

**Саксаганський – це будови,
Це дерев стобарвні шати..!**

Висока професійна майстерність педагогів - саксаганців у конкурсі «Учитель року 2014»

Кривий Ріг – славетне трудове місто України. Щороку, відзначаючи День міста, прагнуть криворіжці подарувати землякам свої трудові досягнення й перемоги. Не лишаються осторонь цієї благородної справи і педагоги Саксаганського району. Їхні трудові подарунки – це досягнення у міських професійних конкурсах.

Більше 20 років проводиться всеукраїнський конкурс «Учитель року», який складається з районного, міського, обласного та республіканського турів. Традиційно конкурс проходить за п'ятьма номінаціями, що визначаються Міністерством освіти. «Учитель року – 2014» теж мав п'ять номінацій, в трьох з них вчителі району стали переможцями міського туру і посіли перше командне місце. Перемогою район завдячує Короліук Тетяні Миколаївні, вчителю початкових класів Криворізької спеціалізованої школи №70 (I місце), Зайцевій Інні Григорівні, вчителю географії Криворізької загальноосвітньої школи № 19 (II місце), Коваленко Ніні Олександрівні, вчителю тру-

“Учитель року – 2014”
Міський тур

I місце – Короліук Т.М., вчитель початкових класів КСШ № 70

II місце – Зайцева І.Г., вчитель географії КЗШ № 19

III місце – Коваленко Н.О., вчитель трудового навчання КСШ № 70

дового навчання Криворізької спеціалізованої школи № 70 (III місце). За десять років, протягом яких відділ освіти проводить моніторинг результативності участі в конкурсі «Учитель року», лідерами за кількістю переможців конкурсу серед закладів нового типу є Криворізька гімназія № 91, Криворізький навчально-виховний комплекс № 35 «Загальноосвітня школа I-III ступенів – багатoproфільний ліцей «Імпульс» і Криворізька спеціалізована школа № 70, серед

загальноосвітніх шкіл є кращими Криворізькі загальноосвітні школи № 19, 68, 122.

В усіх міських конкурсах активно беруть участь працівники дошкільних навчальних закладів різних спеціальностей. В 2013-2014 навчальному році проведено міський конкурс на кращий стан методичної роботи, в ньому Жушман Світлана Володимирівна, вихователь-методист дошкільного навчального закладу № 197, посіла III місце.

Міське управління освіти і науки щороку проводить

професійні конкурси різного спрямування: серед практичних психологів, серед керівників районного методичного об'єднання, серед педагогів-організаторів, серед шкільних бібліотекарів.

В березні 2014 року II місце в міському конкурсі педагогічної майстерності серед педагогів-організаторів «Організатор дитячого руху» виборола Єрмакіна Ольга Геннадіївна з Криворізької спеціалізованої школи № 70.

У листопаді 2013 року пройшли районний і міський тури всеукраїнського конкурсу «Шкільна бібліотека». Конкурс проводився за трьома номінаціями, в двох з них перемогли шкільні бібліотекарі Саксаганського району: в номінації

«Сучасній школі – сучасну бібліотеку» кращими визнано Роганову Ірину Іванівну і Малишеву Інну Олександрівну з Криворізької гімназії № 91, в номінації «Бібліотечний веб-ресурс» перемогла Салтан Олена Анатоліївна з Криворізької загальноосвітньої школи № 19.

В районі започатковано конкурс серед молодих педагогів ведучих масових заходів «Голос Саксагані». У 2013 році в ньому взяли участь десять представників закладів освіти: Криворізької гімназії № 91, Криворізького навчально-виховного комплексу № 35 «Загальноосвітня школа I-III

загальноосвітніх шкіл № 21, 31, 41, 68, 72, 19, 124, які виконували три завдання: декламація віршів, робота з партнером і роль конференсьє. За підсумками конкурсу перше місце виборола Макогон Лідія Валеріївна з Криворізької загальноосвітньої школи №119, друге місце посіла Штонда Ганна Олегівна з Криворізької загальноосвітньої школи № 41, третє місце отримав Верзан Олексій Дмитрович з Криворізької гімназії № 91.

Традиційно наприкінці навчального року змагаються у педагогічній майстерності в міському конкурсі «Молодий

ступенів – багатoproфільний ліцей «Імпульс», Криворізької спеціалізованої школи № 74, Криворізьких загальноосвітніх шкіл № 14, 19, 21, 41, 68, 72, 122. Перемогла педагог-організатор Криворізької загальноосвітньої школи № 68 Бочкарьова Ксенія Володимирівна, друге місце у вчителів Криворізької гімназії № 91 Різун Ольги Василівни та Криворізької загальноосвітньої школи № 21 Золотухіної Анастасії Вікторівни. В цьому навчальному році учасниками конкурсу «Голос Саксагані» стали представники Криворізької гімназії № 91, Криворізьких

вчитель» педагоги зі стажем роботи до п'яти років. У березні 2014 року прийшов районний тур, в якому взяли участь дванадцять молодих спеціалістів, а переміг Сіманько Олексій Олександрович, вчитель хімії Криворізької загальноосвітньої школи № 68. Він має представляти район у міському турі. Сподіваємось, що виступ його буде успішним.

Ми впевнені, що перемоги педагогів-саксаганців не тільки свідчать про високу професійну майстерність, а й множаться в досягненнях їхніх вихованців, якими пишається рідне місто.

ГОСТЬ НОМЕРА Владимир Николаевич Приймаченко Председатель горнорудных предприятий стран СНГ компания «АрселорМиттал»

Владимир Приймаченко окончил Криворожский горнорудный институт. Начал свой трудовой путь в 1981 году на руднике им. Кирова. Работал горнорабочим, горным мастером, затем продвигался по служебной лестнице до главного инженера и начальника шахты «Северная» того же рудника, и пройдя весь трудовой путь на этом предприятии, в 2002 году стал первым директором шахтоуправления по подземной добыче руды комбината «Криворожсталь».

Также известно, что В. Приймаченко за время работы в ШУ выступил автором 7 рацпредложений и 4 изобретений по совершенствованию систем разработки, эксплуатации и подземного строительства, новым конструкциям шахтного крепления, которые были успешно внедрены на производстве.

На сегодня он является депу-

«Постоянно интересуюсь развитием горной науки, этим я живу. Недра – это суровая природа, и с ней необходимо быть на «ты», она живет по своим законам, и хорош тот горняк, который эти законы знает, понимает и работает с ними в унисон.»

татом Криворжского горсовета, возглавляет горнорудные предприятия стран СНГ компании «АрселорМиттал».

Больше о Владимире Николаевиче – во флеш-интервью ниже.

- Владимир Николаевич, как Вы пришли в свою профессию?

- Ничего выдающегося или особенного в этом не было – наверное, как и у большинства людей. Сказать, что мечтал с детства работать в шахте, не могу, да и, думаю, мало кто из горняков может это утверждать, разве что потомственные. У меня же в семье горняков не было. А мечта была как раз с точностью до наоборот – летное дело. Еще школьником на зубок выучил все марки самолетов, знал все их технические характеристики. А когда наступил собственно момент выбора, определяющую роль сыграли, скорее, общая обстановка и ближайшее окру-

жение. Мы, 8 выпускников СШ №69, взяли и пошли на горный факультет горнорудного института. Кстати, могли бы выбрать любой другой, более престижный факультет – у всех были хорошие аттестаты. Но так решили, одной командой. Лично я думал – выучусь, отработаю 10 лет для стажа, а дальше будет видно. Но когда начал постигать профессию на практике, вникать более углубленно, оказалось, что горное дело – это очень интересно. Ну, а потом пришла та “болезнь”, которая, наверное, и называется профессионализм.

- Почему “болезнь..?”

- Конечно, это образное высказывание, но лично для меня в нем есть большая доля истины. Как приходит понимание, что именно это дело – твое? Когда ты что-то делаешь, и тебе нравится, и получается – становится интереснее. И потом хочется делать

еще лучше, и чтобы еще лучше получалось. Это затягивает, захватывает тебя целиком, и чем дальше вникаешь, тем больше возможностей видишь. И наконец, приходит момент, когда уже просто не можешь отделить себя от этого дела, не можешь представить себя в чем-то другом.

- А как Вы считаете, внесло ли время какие-либо свои коррективы в понятие профессионализма – именно в горном деле?

- Я уверен, что профессионализм в любом деле, и не только в горном, – это, прежде всего, ответственность за то, что ты делаешь. А в горном, плюс к этому, еще и понимание, что от тебя зависит очень многое, в том числе – буквально, напрямую – жизни, здоровье людей. И не важно, речь о маленькой бригаде, участке или даже шахте – это всегда одна команда, которая понимает свои цели и задачи в тесной связи и зависимости с другими звеньями. Тяжелая и во многом опасная, эта профессия диктует свой кодекс взаимоотношений.

- Самый памятный для Вас день в трудовой биографии?

- Для меня на всю жизнь памятным останется первый приезд на шахту Анатолия Валентиновича Сокуренько, на то время – генерального директора «Кри-

ворожстали». С этим приездом мы связывали большие надежды, так как он состоялся накануне присоединения части производственных мощностей РУ им. Кирова к Криворожстали.

- А есть ли у Вас еще увлечения помимо работы? Как Вы отдыхаете?

- Учитывая те дни, которые выпадают на отдых, мне, откровенно говоря, хочется больше побыть с семьей. Выехать всем вместе куда-нибудь за город, на природу – такой отдых мне больше по душе. А на серьезное хобби вроде рыбалки или охоты времени просто нет. Ружье, правда, есть, но даже не скажу вам, когда последний раз из него стрелял. Семейный очаг всегда перевешивает, хотя, увы, далеко не всегда мои родные могут насладиться рядом со мной покоем.

- Ваша семья понимает Вас?

- Думаю, да. Я считаю, что мне в этом отношении повезло, моя супруга, Елена Валентиновна – мой самый надежный “тыл”. Я уверен, что как бы ни сложилась моя рабочая ситуация, могу быть спокоен за семью, родных. У нас уже взрослый сын. Нет, он не стал горняком, хотя где-то в глубине души на это все же надеялся. Но я рад, что он нашел себя в другом деле – компьютерные системы. И, похоже, он тоже “заболел” делом всерьез, а значит, добьется и успеха.

- А есть ли у Вас мечта, которой хотелось бы поделиться с другими?

- хочу освоить английский в совершенстве, и думаю, что без этого знания сейчас уже просто не обойтись. А если говорить о мечте всерьез... Знаете, как и каждому человеку, мне хочется оставить после себя хороший след в жизни. Как многие мои товарищи, коллеги, пережившие период упадка и закрытия шахт, я очень не хотел бы повторения этой ситуации. Потому и мечта такая – стабильно работающее, эффективное и растущее предприятие, высокотехническое и перспективное. Словом, такое, которое бы уверенно смотрело в завтрашний день!

«Найкраще - дітям!»

Діти - найдорожчий скарб людства. Якщо дорослі це розуміють, є надія на майбутнє. Діти, а тим більше діти-інваліди та онкохворі діти, заслуговують на постійну увагу та підтримку дорослих, на щасливе та радісне дитинство.

Суб'єкти підприємницької діяльності Саксаганського району та міста є постійними активними учасниками, меценатами міських бізнес-проектів та акцій для дітей.

За ініціативою суб'єктів господарювання міста вже сьомий рік поспіль функціонує муніципальний проект «Найкраще-дітям» для сімей, у яких виховуються діти-інваліди та онкохворі діти функціонує муніципальний проект «Найкраще-дітям». В об'єктах бізнесу надається соціальний дисконт від 5% до 20% знижки від роздрібної ціни на ліки, продовольчі та непродовольчі товари (дитячі, концелярські товари, шкільне приладдя, побутова хімія, книги, тощо), послуги (медичні, перукарські, з ремонту одягу та взуття, побутової техніки) для сімей, в яких виховуються діти-інваліди та онкохворі діти.

Учасниками зазначеного проекту є 27 суб'єктів господарювання Саксаганського району, а

саме: ПП «Гален» (Денисов О. О.), ТОВ «Домтехсервіс», «Чемпіон», «Стиль Д», «Руш», «Торговий дім «Євроофіс» (Патрін С. А., Петруніч Ю. В., Семенова Т. Є., Бондаренко О. В., Барабаш Д. П.); фізичні особи-підприємці Костенко І. М. (магазин «Перлина»), Нікітіна М. О. (ресторан «Танго»), Гресева Н. П. (перукарня «Сюжет»), Смєлов О. І. (майстерня з ремонту взуття) та інші.

Споживачами проекту є 586

сімей Саксаганського району, якими за період його дії отримано знижки на продовольчі, непродовольчі товари, ліки та послуги у розмірі майже 200 тис. грн.

Підтримка проекту «Найкраще- дітям» та залучення нових суб'єктів підприємництва є пріоритетним напрямком роботи виконкому районної у місті ради.

Кроки до Перемоги. Безцінний внесок криворізьких науковців

Науково-дослідний гірничорудний інститут (НДГРІ) є одним з головних галузевих технологічних та наукових центрів у сфері розробки родовищ руд чорних металів підземним та відкритим способом.

У перші дні Великої Вітчизняної війни більшість співробітників інституту були мобілізовані до діючої армії. Решта працівників виконували свою роботу в інституті та брали активну участь у будівництві оборонних укріплень: окопів, протитанкових рвів. На ці роботи виходили щодня 20-30 чоловік, а у вихідні дні – всі співробітники інституту. Нерідко працювали під бомбардуванням і обстрілом з повітря.

Незважаючи на пануючий навколо хаос, керівники металургійної галузі, інженерно-технічний персонал, робітники і службовці рудників і шахт зуміли організувати демонтаж, видачу на поверхню і навантаження у залізничні вагони основного шахтного устаткування: електровозів, вагонеток, перфораторів, бу-

рового інструменту, скреперних лебідок, навантажувальних машин, а також різного допоміжного обладнання. Все це було відправлено декількома ешелонами на уральські рудники: Бакальський, Високого-ристий, Гороблагодатський та інші. Для евакуації працівників НДГРІ виділили окремий ешелон, що свідчить про велике значення, яке в той час надавало інституту керівництво країни.

В евакуації наказом Головного управління рудної промисловості (Главруди) НКЧМ СРСР від 9 жовтня 1941 року НДГРІ був збережений як самостійний інститут для надання науково-технічної допомоги рудникам Уралу і Джездинському (марганцеві копальні в Казахстані) в забезпеченні залізною і марганцевою рудою підприємств чорної металургії нашої країни. Очолював на той час інститут В. П. Самохвалов, головним інженером був призначений Г. М. Малахов.

Основним напрямком роботи НДГРІ в евакуації було вивчен-

ня особливостей гірничорудних підприємств нового регіону та створення найбільш вигідних для них технологій розробки для забезпечення відповідно до вимог військового часу, збільшення обсягів видобутку металургійної сировини для компенсації втрат, викликаних окупацією німецько-фашистськими військами південно-західних територій СРСР.

Також у воєнний час співробітники НДГРІ надавали науково-технічну допомогу у використанні передового досвіду криворізьких гірників, а багато передовиків виробництва з Криворіжжя самовіддано працювали на рудниках Уралу.

Так, знатний бурильник, депутат Верховної Ради СРСР Олексій Семиволос перевищив свій криворізький рекорд, вибурюючи до 37 вибоїв за зміну. За два роки роботи на руднику Бакальський він поставив 11 рекордів. Ось що розповідав він в ті дні на шпальтах газети «Радянська Україна»: «Я работал в тылу на рудниках, куда эвакуи-

ировались после начала войны тысячи горняков Кривбасса с машинами и оборудованием.

Каждый рабочий в тылу работал так же самоотверженно, как и красноармейцы на фронте. Я за два года добился одиннадцати рекордов, выполнял норму от 500 до 700 процентов».

Завдяки впровадженню на руднику Бакальський нових систем розробки збільшився вихід руди цінних марок, які не містять сірки і фосфору, що дозволило підвищити ефективність роботи заводів деревинно-вугільної металургії Уралу.

На шахтах Бакальського, Алапаєвського, Богословського, Сарановського рудників були розроблені і впроваджені заходи щодо докорінного поліпшення вентиляції (проведені розрахунки депресії, впорядковані схеми вентиляції, зроблено вибір типу вентилятора та ін.).

Надзвичайно актуальним завданням для чорної металургії воєнного часу стало освоєння марганцевих родовищ Уралу. За безпосередньої участі геологів НДГРІ були виявлені і оконтурені руди Полуночного родовища, придатні для виплавки феромарганцю, вивчені інженерно-геологічні умови цього родовища, дана інженерно-петрографічна характеристика його руд. Інститут створив і впровадив системи розробки, що забезпечують селективну виїмку марганцевих руд Полуночного родовища, а також ефективні системи розробки для Джездинського рудника.

Умови, в яких працювали співробітники інституту на Уралі, були нелегкими: це і відсутність необхідної лабораторної бази, обладнання,

приладів, і невлаштованість побуту, і незвично суворі зими, і необхідність самим вирішувати такі життєво важливі в той час питання, як вирощування овочів на своєму городі, заготівля дров на зиму і ін.

Судячи з того, що металургійні заводи країни навіть у важкі роки війни отримували в достатній кількості залізу і марганцеву руду, можна з упевненістю стверджувати, що робітники НДГРІ успішно впорались з поставленим перед ними завданням науково-технічного забезпечення, різкого збільшення обсягів виробництва металургійної сировини на рудниках Уралу.

У жовтні 1943 року від німецько-фашистських окупантів були звільнені перші з рудників Криворізького басейну – Ленінський і Першотравневий, а 22 лютого 1944 року війська 3-го Українського фронту звільнили весь Кривий Ріг. Але ще у вересні 1943 року за вказівкою Технічного відділу Народного комісаріату чорної металургії СРСР (НКЧМ) НДГРІ переглянув тематичний план своїх робіт, включивши в нього в якості основних розділи з відновлення шахт Криворізького і Нікопольського марганцевого басейнів.

Оскільки восени 1943 року наступ наших військ на Кривий Ріг сповільнився через потужний контрудар противника, криворізька група керівників виробництва та провідних фахівців науково-дослідного інституту перебувала спочатку в П'ятихатках, а потім на руднику «Жовта Ріка» (біля лінії фронту), де вони приймали участь у відновленні першого з звільнених підприємств Крив-

басу.

У той час всі науково-дослідні роботи інституту були пов'язані з відновленням шахт, промислових підприємств, яке йшло, не припиняючись ні вдень, ні вночі.

Війна завдала гірничорудній промисловості країни величезний збиток. З 77 основних і допоміжних шахт, що діяли до червня 1941 року в Криворізькому басейні, 54 були підірвані і повністю зруйновані, а решта – затоплені. У числі багатьох зруйнованих і спалених споруд була і будівля НДГРІ.

З НДГРІ пішли на фронт і загинули в запеклих боях Великої Вітчизняної війни співробітники інституту – Е. А. Криворучко, Ю. М. Блох, Д. С. Разумний, В. К. Пріставка, Н. А. Терентьев, С. С. Мінаєв. Пройшов війну і повернувся працювати в інститут Л. Ф. Залата.

Більшість наукових співробітників інституту прибула в Кривий Ріг відразу ж після його звільнення нашими військами, що вже 28 березня 1944 року дозволило відновити перервану через реєвакуацію діяльність НДГРІ. Основними напрямками робіт інституту в цей час були: відкачування води із затоплених шахт, вентиляція шахт у відновний період, організація та утримання відновлювальних робіт, техніка безпеки при відновлювальних роботах. З ініціативи НДГРІ при консультативній та безпосередньої участі наукових співробітників було проведено технічну паспортизацію шахт і дефектировку обладнання, що дозволило мати всю необхідну інформацію про стан шахт до і після війни. У найкоротші терміни були підготовлені

виги попередніх поколінь, які ввійшли в історію народу і держави. Турбота про ветеранів війни-науковців, що великою працею у тяжких умовах і часі довели відданість своїй справі та народу були і залишаються одним з пріоритетних напрямків роботи працівників НДГРІ.

Низький уклін ветеранам

9 травня щороку традиційно відзначалося як свято – День Перемоги над фашистськими загарбниками, завершення Великої Вітчизняної війни.

Багато років минуло від незабутнього травня 1945 року, але й сьогодні величний подвиг захисників і визволителів залишається невичерпним джерелом патріотизму, вірного служіння своєму народу.

У заходах до Дня Перемоги активну участь бере Саксаганська районна організація ветеранів.

Організація заснована 25 лютого 1989 року. Незалежна від будь-яких політичних партій і рухів, організація ветеранів, об'єднує у своїх лавах покоління, які захистили країну від фашистських загарбників, відбудували могутню державу, самовіддано працювали задля зміцнення її економіки і добробуту народу, бере участь у громадсько-політичному житті, захищаючи права і гідність ветеранів. На обліку в районній організації ветеранів перебуває більше 31 тисячі ветеранів усіх категорій, в тому числі один Герой Соціалістичної праці,

кавалер трьох орденів слави, три визволителі міста Кривого Рогу, 126 учасників бойових дій, серед яких п'ять партизанів підпільників.

Особлива увага приділяється вшануванню ветеранів війни. Організація вважає своєю головною метою: всебічний захист законних прав, соціальних економічних, вікових інтересів ветеранів війни, праці, дітей війни, ветеранів військової служби, та громадян похилого віку.

Одним із членів Саксаганської районної організації ветеранів є Чешенко Євген Юхимович, інвалід Великої Вітчизняної війни I групи.

Чешенко Є. Ю. з 13. 03. 1944 воював на II Білоруському фронті 65 армії. Брав участь у боях за визволення Білорусії, Польщі. Був поранений. Перемогу зустрів у Німеччині міста Росток.

Євген Юхимович брав участь в операції “Багратіон” на Нарському плацдармі.

У 1950 році демобілізовано. Війну Євген Юхимович закінчив у званні молодшого сержанта.

За участь у бойових діях має

державні нагороди і ордени. Орден: “Вітчизняної війни 1 ступеня”, медалі: “За відвагу”, “За победу над Германией” та вісім ювілейних медалей.

Працював водієм на автобусах міста Кривого Рогу, звідки і вийшов на пенсію.

Чешенко Є. Ю. має активну життєву позицію та бере участь у роботі ради Саксаганської районної організації ветеранів. Є гідним прикладом у патріотичному вихованні сучасної молоді. Також бере участь у заходах присвячених відзначенню Дня Перемоги у Саксаганському районі.

Щорічно у пам'ятний день 9 травня саксаганці покладають вінки і квіти до пам'ятника 118 робітникам і службовцям рудоуправління ім. Кірова, загиблим у роки Великої Вітчизняної війни. Ветерани війни кожного року беруть участь у святковій ході до Дня Перемоги.

З нагоди свята – Дня Перемоги маємо можливість висловити щирі побажання, звернутись зі словами вдячності до ветеранів, Великої Вітчизняної війни.

Міцного здоров'я, миру і добра нашим ветеранам!

Легкоатлетичний пробіг – шана ветеранам Великої Вітчизняної війни

З метою пропаганди здорового способу життя, розвитку масового легкоатлетичного спорту в районі та місті, залучення населення усіх вікових груп та людей з обмеженими фізичними можливостями до регулярних занять спортом в 1993 році виконкомом Саксаганської районної у місті ради було започатковано традиційний легкоатлетичний пробіг по вулиці Мелешкіна, присвячений Дню Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

В організації пробігу беруть участь ветерани фізкультурного руху та спонсори-меценати. Суддівська бригада складається з професійних тренерів з легкої атлетики спортивних закладів і досвідчених вчителів фізичного виховання закладів освіти району.

Пробіг має масовий характер та збирає близько 1000 учасників, що є представниками всіх поколінь. До змагань допускаються усі бажаючі незалежно від статі, віку, фізичних вад, які пройшли медичний огляд.

З першого року свого

існування в ньому активну участь беруть не тільки мешканці нашого міста, а також видатні спортсмени та ветерани спорту з інших міст України й ближнього зарубіжжя.

Щороку, дев'ятого травня перекривається автомобільний рух на вулиці Мелешкіна. Захід розпочинається святковим парадом бронетехніки та ходою ветеранів і мешканців району до стели Героїв, де після театралізованого дійства вшановується пам'ять загиблих покладанням квітів. Після цього розпочинається легкоатлетичний пробіг.

Згідно положенню змагань учасники пробігу стартують в десяти вікових групах. Дистанцію пробігу складають: 100, 300, 900, 1200, 1500, 2000, 3500 метрів. Команди та учасники пробігу повинні зареєструватися у суддів, що тримають таблички із зазначенням року народження та надати заявки. Заявки з вказівкою адреси та телефону надаються за годину до початку змагань до суддівської колегії. Колективні заявки повинні бути завірені лікарем, індивідуальні - при наявності медичного допуску чи посвідчення.

За сигналом стартового пістолета починається масовий пробіг.

Кожен спортсмен, учасник заходу на повороті повинен отримати у суддів картку учасника і не зупиняючись продовжити пробіг у зворотньому напрямку до фінішу.

Абсолютними чемпіонами серед чоловіків і жінок стають спортсмени, що першими пробігли дистанцію 3500 метрів, незалежно від віку і які отримали картки з відміткою суддів на

09/05/2014

повороті. Абсолютні чемпіони серед чоловіків і жінок отримують головні призи пробігу.

Нагородження призерів проводиться на стелі Героїв після надання інформації суддями усіх дистанцій і вікових груп.

Переможці та призери легкоатлетичного пробігу визначаються окремо серед чоловіків і жінок в кожній віковій групі, а також як:

- абсолютний чемпіон серед жінок і чоловіків на дистанції 3500 метрів;
- спортивна сім'я;
- найстарші учасники

пробігу (жінка і чоловік);

- наймолодші учасники пробігу (дівчинка та юнак);
- спортсмени – інваліди;
- за масовість учасників (заклад);
- учасники дистанції 100 м;
- найактивніші колективи закладів освіти району.

Починаючи з ХХ легкоатлетичного пробігу, перед початком церемонії нагородження, спонсори заходу започаткували проведення благодійної акції для онкохворих дітей з врученням їм грошової допомоги. Головні призи – абсолютних чемпіонів

пробігу, присвячені пам'яті переможців першого легкоатлетичного пробігу, кандидата в майстри спорту, члена збірної команди СРСР Вірченка Юрія та члена збірної команди області з легкої атлетики Можаяєвої Олени.

Серед абсолютних переможців хочеться відзначити трикратну володарку цього титулу Коноваленко Олену Станіславівну – майстра спорту СРСР з легкої атлетики, тренера-викладача легкої атлетики комунального позашкільного навчального закладу «ДЮСШ № 10».

Цьогорічний ХХІ відкритий легкоатлетичний пробіг відбудеться 9 травня 2014 року о 9.30 по вул. Мелешкіна. Старт біля стели Героїв. Збір учасників о 8.30 години біля кафе «Фрегат».

Від спорту на вулицях до спорту вищих досягнень один крок. І хай заклик «Спорт для всіх – спільна турбота» буде в країні головним напрямком. Здоров'я нація – здорове й розвинене суспільство! Не забуваймо це!

Тож на старт! Вшануємо ветеранів!

Нагороди чекають на переможців!

09/05/2014 08:50

«Робочі професії» четвероногих бійців у роки війни та сучасна кінологічна служба

9 травня закарбовано у серці кожного як Великий День Перемоги. Можна по-різному ставитися до Великої Вітчизняної війни, по-різному її називати, але ж хіба можна забути тих, хто поліг у боях, хто віддав своє життя для щастя інших.

Одними з героїв Великої Вітчизняної війни, які боролись за Перемогу є наші четвероногі бійці. Вони йшли з людьми бік о бік, а втяжкі часи виходили вперед. Вони ділили з людьми окопи та пайки, трудились і гинули замість людини. Це собаки, собаки на війні!

Вже багато тисячоліть собаки супроводжують людину. У роки війни ці тварини освоїли так звані «робочі професії», ефективно допомагаючи людям завдяки своєму незвичайному інтелекту, прекрасному нюху, тонкому слуху, фізичній силі, прудкості, витривалості та іншим рисам.

Візьмемо, до прикладу, собак-міношукачів, які в підозрілих місцях мінування, під прикриттям вогню танків здійснювали розвідку і знаходили мінні поля. Ці собаки успішно ви-

конували завдання, підривали ворожу бронетехніку. Собаки-винищувачі танків за роки війни підірвали не мало фашистських танків. Собака, обладнана сидлом із взривним механізмом проникла під днище танку, приводила

в дійство механізм скиду, який активізував взривач, і танк вражався в найбільш слабке місце - днище танку. Щоб зберегти свої танки, німці застосовували сітки проти собак. Але це їм не вдавалось, бо собаки обходили танк

ззаду. Застосовували і кулеметний вогонь, але і він був неефективним, бо собака малопримітна і швидко з'являлась в мертвій зоні. Нажаль скидні міни були досить складними у застосуванні і більша частина собак-винищувачів гинула разом з танком.

Собаки-зв'язківці в складній бойовій обстановці, особливо в тих місцях, де неможна було пройти людині, доносили бойові донесення. Інколи, навіть, поранена собака доповзала до місця призначення і виконувала своє бойове завдання.

Так, наприклад, собаці Альмі першим пострілом німецький снайпер прострілив обидва вуха, а другим – роздробив щелепу. Але Альма всерівно донесла важливий пакет. Відомий пес Рекс був декілька разів поранений, три рази перепливав Дніпро, але завжди добирався до свого місця призначення.

Диверсійні собаки підривали поїзди та мости на залізничній дорозі. На спині цих собак буз закріплений роз'ємний бойовий в'юк. Вони проникали до залізничної дороги, смикали за важіль звільнення від сидла і вантаж готовий до диверсії. Собаки розвідки завжди супроводжували розвідників у «тил ворога» для успішного проходження через передові позиції, знаходження таємних вогневих точок, засідок, секретів надання допомоги при захопленні «языка», працювали швидко, чітко і беззвучно. Собаки-санітари по-пластунськи підповзали до поранених і підставляли пліч з медичної сумкою, чекаючи, поки боєць перев'яже рану. Собаки безпомилково могли відрізнити живу людину від загиблого, ба-

гато поранених перебували у невідомому стані, тоді собаки облизували їх, щоб привести до тями.

Сторожові собаки працювали в бойовій охороні, в засідках для знаходження ворога вночі і в дощову погоду. Ці четвероногі розумниці тільки натянутим повідком і поворотом свого тіла вказували на правлення можливої небезпеки. А ще собаки служили живими талісманами, допомагали солдатам пережити нелегкі часи війни, а іноді і просто воювали разом з ними.

До цього дня собаки справно несуть військову службу в різних куточках світу.

На сьогодні «робочі професії» четвероногих друзів називають кінологічною службою. В наш час собак часто заводять як «друзів сім'ї» або навіть як свого роду домашню окрасу. Проте ці тварини освоїли і кілька сучасних «робочих професій».

Візьмемо, до прикладу, собак-охоронців. Серед них попадаються не лише сільські ланцюгові пси, що облають випадкових перехожих, але і справжнісінькі «бійці спецназу», здатні обеззброїти і затримати небезпечного злочинця. Є собаки-«нюхачі», від яких не сховати навіть ретельно замасковану вибухівку або наркотики, або такі, які можуть знайти злочинця по запаху залишених слідів.

А якщо, наприклад, потрібно знайти постраждалих, які знаходяться під руїнами будинку або сніговою лавиною, спеціально підготовлений собака за допомогою нюху вирішує це завдання швидше й ефективніше, ніж бригада рятувальників

з найсучаснішим технічним устаткуванням. Бувають собаки мисливські, такі, що їздять, спеціалізуються на порятунку потопаючих, поводитирі (їхня функція - водити сліпих людей) тощо.

Проте нічого цього собака не зробить, якщо з нею не працює людина. Її потрібно спочатку виховати і навчити (на що йде до 2-3 років), а потім доглядати її і продовжувати дресирування «у підтримуючому режимі», щоб навик не втрапився, - лише тоді вона буде справді надійним помічником. Добре підготовлена собака на вагу золота, адже щоб виростити її, потрібно витратити декілька років щоденної копіткої праці. Та і ті собаки, які утримуються не для роботи, а просто для задоволення господарів, також потребують господарів та виховання і хоч би мінімального навчання, інакше від них будуть лише проблеми.

Представників багатьох порід, особливо з числа великих, рекомендується водити на спеціальні майданчики, де з ними проводять заняття фахівці-кінологи. Та і самі господарі у

багатьох випадках теж потребують консультації фахівців - адже взаємодія із собакою повинна підкорятися певним правилам, інакше вона може вирости агресивною, некерованою з непередбачуваною поведінкою.

Інколи кінологи працюють в різних клубах собаківництва, де надають консультації власникам цих тварин, дресирують їх, забезпечують чистопородне розмноження і стежать за родоводами. Проте частіше кінолог - це власник власного службового собаки, підготовленого для виконання певних функцій (пошук вибухівки або наркотиків, карально-охоронна служба, пошук і порятунк постраждалих тощо.). Така людина перебуває на службі у відповідних організаціях (наприклад, в міліції або рятувальному наряді), приходячи туди на роботу зі своїм четвероногим другом. Бувають навіть випадки, коли молодих людей, що мають добре підготовлену службову собаку, беруть в армію разом з нею - наприклад, для служби у прикордонних військах.

Підготовка кінологів найчастіше здійснюється на спеціалізованих курсах. Деяку перевагу надасть базова біологічна або ветеринарна освіта, проте принциповим мо-

ментом це не є. Професійну освіту за даною спеціальністю можна отримати в деяких училищах МВС, подекуди готують навіть кінологів з вищою освітою. Кращі фахівці виходять з тих, хто з дитинства любить собак, має великий досвід взаємодії з ними, активно цікавиться даною тематикою. З особистих рис для кінолога важливі терплячість, послідовність і організованість, витримка і самоконтроль. Важлива і здатність до емпатії - можливість відчувати стан іншої живої істоти. Потрібна висока фізична працездатність - адже робота проходить переважно на повітрі, в будь-яку погоду і пов'язана з активними пересуваннями. Навряд чи хорошими фахівцями стануть ті, хто відрізняється зайвою пунктуальністю і бажає, щоб все здійснювалося за раз і завжди встановленими прави-

лами - адже тварини поведуться спонтанно і не завжди передбачувано. Хоча професія і не належить до масових, грамотні фахівці без роботи не залишаться (особливо затребувані ті, хто вже має добре підготовлену службову собаку і готовий працювати разом з нею).

Одним з таких кінологів є молодший сержант кінологічної групи військової частини 3011, яка дислокується в нашому районі, Пономаренко Олександр Олександрович. Разом зі службовою собакою несе службу у охороні громадського порядку, патрулюванні території району, конвоюванні. Відома службова собака Ніка неодноразово приймала участь у змаганнях і займала перші місця. Собаки кінологічної служби військової частини 3011 вміють долати смуги перешкод, знають голосові команди, команди жестів, команду «апорт», працюють по сліду, шукають стріляні гільзи.

Варто зазначити, що кінологічна служба завжди була, є і буде цікавою для вивчення. Адже не тільки людина набуває навиків спілкування, але і собака також. Не буде перебільшенням, що професіоналізм кінолога - це не стільки результат навчання, скільки наслідок способу життя, пов'язаного з постійною взаємодією з цими тваринами.

«Чистота і благоустрій району - на першому плані»

Вже стало традицією щовесни по всій Україні проводити місячник благоустрою та приведення у належний санітарний стан територій населених пунктів, узбіч, місць відпочинку.

Місячник чистоти дає старт всім сезонним роботам із благоустрою та озеленення. На всій території міста буде забезпечено вивезення сміття, посадку дерев та кущів, приводитимуться в порядок дворові території, газони, фасади будинків.

Розпорядженням голови Саксаганської районної у місті ради від 12 березня 2014 року № 45-р «Про проведення заходів щодо забезпечення чистоти та порядку в Саксаганському районі у 2013 році» затверджено заходи з забезпечення чистоти та порядку на території району, заходи, спрямовані на поліпшення стану довкілля, благоустрою, озеленення й приведення до належного санітарного стану району.

Так, в рамках суботника з благоустрою до Дня Довкілля організовано заходи із залученням 10350 учасників, 10 одиниць техніки, які представили установи, організації, за-

клади та підприємства усіх форм власності. Виконано роботи з упорядкування 87,8 га території району, висаджування 320 одиниць кущів, дерев та інші заходи з благоустрою території району. Посилені заходи в рамках суботника 12. 04. 2014 пройшли на території балки Калетіна та скверів: «Першотравневий», «Космонавтів», «Героїв Чорнобильської аварії».

На території Саксаганського району продовжується практика проведення щотижневих заходів в рамках акції «Чистий четвер» в ході якої упорядковується близько 80 га територій парків, скверів та прибудинкових територій, прибирається від сміття близько 20 км доріг. До акції щотижнево залучається близько 3,5 тисяч

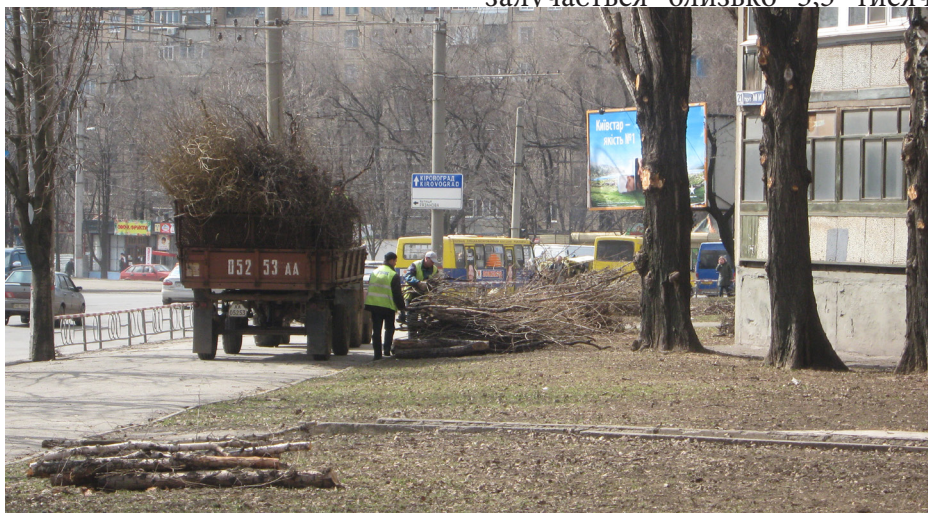
чоловік та 10 одиниць техніки.

Кожен саксаганець може зробити свій внесок у спільну благоуродну справу, оскільки чистота міста, його площ і вулиць, дворів і будинків передусім залежить від усіх нас.

Мешканці Саксаганського району завжди славилися своєю хазяйновитістю і охайністю. Будемо ж дбайливими господарями - за доброю українською традицією з приходом весни наведемо лад у нашому спільному домі. Тож об'єднання зусиль всіх небайдужих криворіжців на благо рідного міста має стати чудовим прикладом любові і дбайливого ставлення до своєї маленької батьківщини.

Звертаємось до всіх жителів приватного сектору і багатоквартирних будинків із закликом взяти найактивнішу участь у санітарному прибиранні вулиць, скверів та парків, прибудинкових територій, під'їздів будинків, долучитися до висадки мальовничих квітників та створення цікавих малих архітектурних форм у дворах багатоповерхівок.

Сподіваємось, що спільними зусиллями ми перетворимо Кривий Ріг на ошатне і комфортне для проживання місто!

«Разом на “Фольк-music!»

Цієї весни ансамбль української пісні “Криниченька” (керівник Тетяна Коровко) та учень третього класу Микита Красін (викладач Володимир Коровко) комунального позашкільного мистецького навчального закладу “Криворізька міська школа мистецтв № 1” взяли участь у телевізійному проєкті “Фольк-music” на каналі “Перший національний”. Незмінною ведучою проєкту вже багато років є народна артистка України Оксана Пекун.

Ансамбль української пісні “Криниченька”, заснований у 1995 році Тетяною Коровко, викладачем комунального позашкільного мистецького навчального закладу “Криворізька міська школа мистецтв № 1”. До складу ансамблю входять викладачі музичного відділення КПМНЗ “Криворізька міська школа мистецтв № 1”. Від української пісні, яка, мов криниця чистої води, джерело української душі, походить назва ансамблю “Криниченька”. Микита Красін (викладач Володимир Коровко) є учнем третього класу народного відділу по класу сопілки.

Учасники ансамблю української пісні “Криниченька” та Микита Красін - багаторазові лауреати дипломів I, II, III ступенів обласних та міських конкурсів та фестивалів. У 2013 на Дніпропетровщині підвели підсумки одинадцятого регіонального конкурсу “Світоч Придніпров’я”. До кагорти переможців увійшли одинадцять криворіжців. Найкращим у номінації “Юне дарування Придніпров’я” було названо учня

школи мистецтв № 1 Микиту Красіна. Почесний диплом I ступеня отримали учасники ансамблю української пісні “Криниченька” на VII Міжнародному фестивалі-конкурсі народної музики “Самородки - 2013” у місті Севастополь. Учасники фестивалю давали концерти на багатьох майданчиках для мешканців та гостей міста. Протягом 2010, 2011 та 2012 років ансамбль української пісні “Криниченька” став лауреатом дипломів II та III ступенів Всеукраїнського фестивалю - конкурсу народної творчості “Червона калина” у місті Алушта. У 2014 році ансамбль української пісні “Криниченька” зайняв I місце на міському відкритому фестивалі “Душі криниця”. На XII міському фестивалі народної творчості “Весна Рудани” ансамбль “Криниченька” та Микита справили незабутнє враження на вельмишановних членів журі та глядачів.

Творчий виступ Микити Красіна та колективу “Криниченька” став родзинкою і на фестивалі національних меншин “Моя родина — моя Україно!”. Доречі, на цьому ж фестивалі були присутні почесні гості - продюсер телевізійного проєкту “Фольк-music” на каналі “Перший національний” Володимир

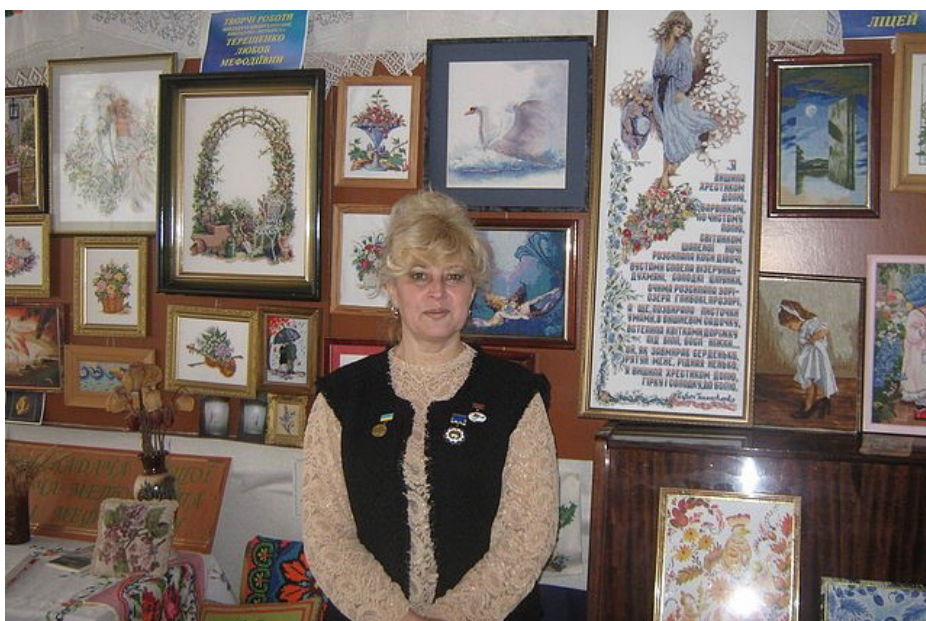
Коваленко та його чарівна дружина Оксана Пекун.

“Фольк-music” — це один з популярніших телевізійних проєктів каналу “Перший національний”. Це пошук та відродження українського музичного етносу, автентичних мелодій та народних пісень різних регіонів України. У кожному випуску перед глядачами каналу «Перший національний» постають як професійні, так і аматорські колективи з різних куточків нашої країни. А зіркові учасники програми нерідко представляють на розсуд аудиторії власні варіації відомих музичних творів, або й оригінальні пісні з домішками українського автентичного стилю. “Фольк-music” — це програма для всіх поколінь!

Творча група телевізійного проєкту “Фольк-music” запросили для участі у проєкті ансамбль української пісні “Криниченька” та учня школи мистецтв № 1 Микиту Красіна. До телевізійного ефіру ансамбль готувався дуже ретельно та відповідально.

Ансамбль “Криниченька” виконав українську пісню “Лебідонька”, яку переспівувала у сучасному виконанні заслужена артистка України, наша землячка, яка добре відома в місті Кривий Ріг Тетяна Піскарьова.

«Я вишила хрестиком долю»

Осягнути велич української вишивки неможливо, поки не загорнешся у голограму оберегів, створених і залишених для нас нашими матусями, бабусями, прабабусями...

І, навіть коли до такої голограми потрапляєш, то теж не зразу відчуєш, що торкаєшся чогось величного, незбагненого, чарівного. А це лиш те, що хрестик за хрестиком, стіжок за стіжком протягом століть створювали вправні жіночі руки.

А далі охоплює жагуча думка – як багато такого скарбу втрачено! І крапелькою надії тішить думка, що хоч невелику крихту краси вдалося зберегти. Адже українська вишивка – це одне із див світу.

Ось так у нашому славетному місті, у Саксаганському районі з'явилася затишна кімната, яка ось уже 12 років дарує можливість черпати красу і велич української вишивки. І знаходиться ця кімната у одному із закладів професійно-технічної освіти району – Криворізькому професійному ліцеї.

Створила це джерело невичерпної духовності викладач ліцею, викладач спецтехнології та креслення, викладач вищої категорії, викладач-методист, відмінник освіти України Терещенко Любов Мефодіївна.

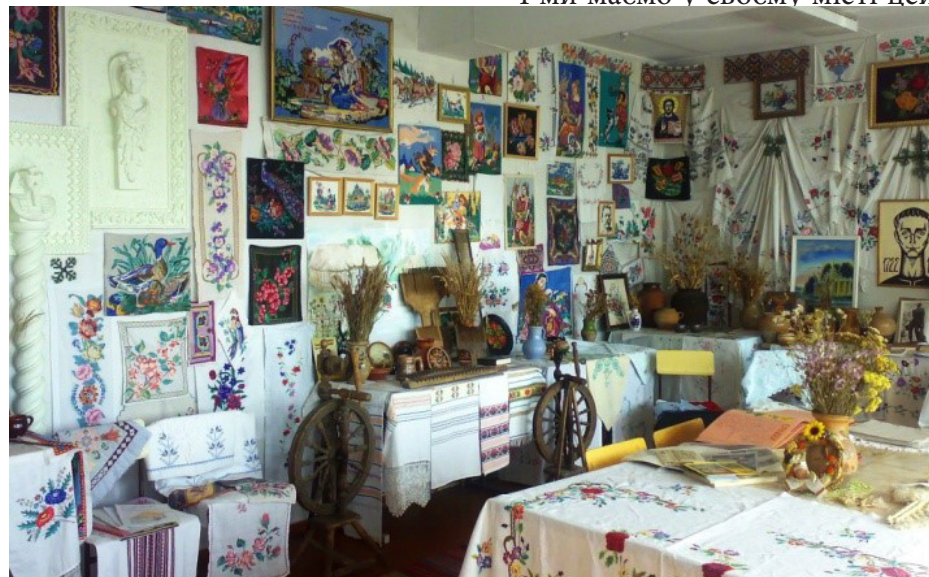
Іноді, трапляється, що якесь слово, якийсь звук, якась подія настільки глибоко впливають на думки і життя людини, що це дає поштовх до чогось важливого.

Таким поштовхом в житті Любові Мефодіївни була невеличка стаття в журналі з ви-

шиванками «Anna Burda», де розповідалось про музей вишиванок, створений у невеличкому німецькому містечку. І щось прокинулось в душі - «А чому у нас, де вишиванка є найяскравішою сторінкою нашої культури, я не бачила таких музеїв? Значить створю сама.»

По шухлядках збереглося багато вишитих речей, які залишились у родині. Прийшла мить і почалося створення музею. І Любов Мефодіївна не лише збирала чарівні вишиванки, але і сама захоплюється вишивкою, має яскраву галерею вишитих робіт. І це не залишилось поза увагою. Завдяки співробітникам Саксаганської у місті Ради, творчі виставки Любов Мефодіївни викликали захоплення не лише у рідному районі, а й на міських урочистих заходах, та навіть у інших містах. Любов Мефодіївну з виставками творчих робіт запрошували до Дніпропетровська, до Донецька, до славетної Петриківки. Адже краса причаровує і захоплює, а вишиванка - це і краса, і любов, і шана, і магія, і оберіг.

І ми маємо у своєму місті цей

чарівний скарб – Музей Вишиванки. Зовсім недавно у Фарт-Галереї проходила виставка неповторних рушників та вишитого одягу із колекції заступника Музею імені Івана Гончара Мельничука Юрія Олексійовича. Було представлено неповторне розмаїття шедеврів народної вишивки. Але експонати більш висвітлювали витвори мистецтва центральної, північної та західної частини України. І, коли один із відвідувачів запитав: - А де можна побачити вишиванки нашого краю? – Любов Мефодіївна з гордістю запросила до Музею Вишиванки. І добре, що є такий куточок, де можна поринути у глибину народної Мудрості.

Нині це затишна кімната, де учнів та відвідувачів привітно зустрічають чарівні візерунки, створені славними жіночими руками, де потрапляєш ніби під крило казкового птаха, який несе тебе до пізнання дивних сторінок культури українського народу. Де обереги, сплітаючись у чарівний танок, несуть тебе до глибини пізнання людської душі.

*Дарунок долі -
то щедрий дарунок,
Як у тій пісні -
ніч не доспала...*

*Хрестик за хрестиком
йшов візерунок...*

*Я вишиванки
для вас збирала...*

*Набирала краси в долоні -
Повні пригоршні, повні вінця,
Кольори, ніби жар, червоні,
Навкруги шлють свої
промінця.*

*Вам несучи, хай як сонце сяють
Рук жіночих творіння дивні,*

*Хай усі до душі гортають
Вишиванки, мов світ,
чарівні.*

*Серед горщиків сивих - сивих
Світ минулого кольоровий...
Хтось поїв своїх діток милих
Молочком, щоб росли здорові.*

*Ми - нащадки і втому сила,
Що душею сягаєм Сонця.
Нам минуле - то ніби крила,
Ніби простір, що за віконцем.*

*Поклонімося, душею чисті,
Вишиванкам, рукам жіночим,
Обереги - немов намисто,
Пісня дня і серпанок ночі.*

*То ж черпайте красу, черпайте,
Лиш красою душа розквітне*

*Ще - за Матір свою подбайте
-*

Україну, за Неньку рідну.

Бо кому ж, як не нам плекатися

*Найчарівнішу і єдину
Ту, що зерням дає зростати-
Квітку - Писанку Україну!*

Символом української культури вважається писанка. Але однією із найяскравіших

сторінок є вишиванка. Це справді величне творіння жіночих рук! Це непізнання сила оберегів, це святиня Вишитої Сорочки і безмежна райдуга чарівних Рушників. Це душа і серце українського народу. Мабуть не було раніш української родини, де б не прикрашали затишні куточки оселі вишиті рушники, серветки, картини. Із такої родини і Любов Мефодіївна. І прокинувся у ній цей поклик крові, і лягли на полотно чарівні стіжки, які сплелися у полотно її життя.

То ж майстриною, яка до славного 80-річчя Дніпропетровщини вишила рушник нашого міста, є саме Терещенко Любов Мефодіївна. І це символічно, бо за свою любов до України, до рідної землі, її культури, народу Любов Мефодіївну нагороджено медаллю «Видатний патріот Придніпров'я». За плідну працю на освітянській ниві, - нагрудні знаки «Відмінник Освіти України» та «За вагомий внесок у розвиток профтехосвіти». До цього незліченна кількість Почесних грамот та Подяк, серед яких особливої уваги заслуговує «Благодарственное Письмо» від Криворізької Єпархії за

плідний внесок у виховання підростаючого покоління.

Майже 10-річний досвід роботи конструктором комбінату «Криворіжсталь» для Любові Мефодіївни став стартовим майданчиком, з якого почалось формування особистості - творчого педагога, майстрині, яскравої особистості.

Як викладач технічних дисциплін, до проведення уроків підходить з креативним відтінком, де вивчення кожної теми - невеличка подія, де кабінет обладнано не лише згідно Держстандартів, методичних вимог, але і з естетично - гармонійним підходом, з баченням навколишнього світу крізь призму веселкових кольорів. Де розкриття змісту уроку йде через зацікавленість до пізнання сторінок наукових досягнень, технічного прогресу, моніторингу сучасних інноваційних технологій.

Аще-кожноїмиті, відчувається бажання, необхідність формувати у молодого покоління почуття честі, гідності. І, як яскравий штрих, до кожної теми, до кожного уроку підбираються цікавинки із історії, розвитку культури, музики, архітектури. Обов'язково звучать імена видатних вчених-українців, які внесли свій вагомий внесок у розбудову української держави протягом усієї історії її існування. На кожному уроці креслення та спецтехнології знаходиться ниточка, а то і значний штрих, який пов'яже тему уроку з визначною постаттю із історії України, або визначною подією, визначним місцем, визначною датою.

Допомагають цьому пам'ятні розповіді батька - Мефодія

Олексійовича. Це Батько, який своїм дітям і онукам привив безмежну любов до України. До речі, із досліджень походження роду, він має право вважатись нащадком відомої історичної постаті - Гальшки Гулевичівни.

Методичний підхід до викладання технічних предметів у Любові Мефодіївни завжди має родзинку - це і контрактна система, це і регіональний компонент, що є дуже важливим на сучасному розвитку промисловості Кривбасу. А коли поглянути на вимоги сучасності - підготовку висококваліфікованого мобільного робітника, то і у цьому питанні досягнуто значних успіхів.

Головне - зацікавити учнів, навчити, як застосувати отримані знання у житті, стати особистістю, висококваліфікованим спеціалістом, а головне - бути гідними синами та доньками нашої рідної неньки-України.

Ще з дитячих років Любов Мефодіївна мала покликання до літератури, до поезії. І дуже значна заслуга в цьому знову жбатька - Мефодія Олексійовича, який з раннього дитинства захопив щире серце доньки любов'ю до

літератури, до прекрасного.

І так трапилось, що мабутьдесь від Бога, промайнув блискавкою поетичний дар. І вже сотні віршів струнками рядками розкривають красу людського життя, красу навколишньої природи, красу людських стосунків.

Я вишила хрестиком долю
Я вишила хрестиком долю
Барвінком по чистому полю,
Світанком шаленої ночі
Розсипала коси дівочі.

Вустами сплела візерунки -
Духмяні, солодкі цілунки,
Очима розсипала зорі -
Озера глибокі, прозорі.

А ще позбирала листочки
У мами в вишневім садочку,
Встелила квітками доріжку
Під білії босії ніжки.

І там, де рососою ступала,
Я вперше в житті покохала.
Ой, як завмирає серденько!
Рятуй мене, рідная ненько.

Я вишила хрестиком долю
Гірку і солодку до болю...

До цього додати захоплення історією, поезією, розвитком культури України, участь у

різноманітних виставках, курсах та конференціях. Багато уваги Любов Мефодіївна приділяє роботі з обдарованою молоддю – юними поетами. У системі профтехосвіти створено неповторний поетичний клуб «Пегас», де молоді поети, майбутні фахівці з робітничих професій читають свої вірші, діляться думками, мріють про майбутнє.

Бо ж так важливо крізь філософію робітничої професії розкривати гармонійність оточуючого світу

А для сучасної молоді це дуже важливо. Адже сучасний педагог має бути тією зіркою, яка кличе за собою, яка веде за собою, яка допомагає знаходити оміряні стежини, яка запалює волелюбним творчим вогнем.

У міленіум у 2000 - ному році на честь 155 - річчя від

дня написання «ЗАПОВІТУ», Любов Мефодіївна вишила рушник та провела з учнями чудові мандрівки, де думками, пізнаючи стежки життя Великого Кобзаря, пізнавали велич Генія, життя Людини, яка є однією з найвеличніших постатей в історії України. І продовжуються мандри сторінками життя Тараса. До 200—річчя з дня народження Тараса Шевченка Любов Мефодіївна вишила картину, де за мотивами Художника Шупляка розкрито велич душі Великого Кобзаря.

Ось у Саксаганському районі нашого міста, в дивовижному Музеї Вишиванки ми маємо чарівний затишний куточок, у якому проводяться зустрічі з видатними особистостями нашого міста - це художники Микола Рябоконь та Олександр Козарецький, письменники та

поети Анатолій Гресь, Григорій Гусейнов. Серед розмаїття веселкових кольорів читають свої вірші славні поети Криворіжжя – Фелікс Мамут, Лідія Челнокова та інші.

За роки існування музею відвідали сотні людей - це і волонтерські групи молоді із Сполучених Штатів та Голландії, це молодь навколишніх учбових закладів, гості міст і сіл Росії, України, Казахстану.

І жодні очі, жодне серце не залишилось байдужим до чарівних вишиванок, створених невгамовними руками українських майстринь.

Понад усе треба вчити молодь любити Україну, її солов'їну, найкращу в світі мову, її чарівні пісні, її високе небо, її ясне сонце. Так хочеться, щоб ми всі, а особливо молодь - пишалися тим, що ми - українці.

«Фото. Знайди себе»

Постійні читачі електронного видання «Саксаганський вісник» мають можливість бути активними учасниками рубрики журналу, яка присвячена виключно мешканцям Саксаганського району.

Рубрика «Знайомі обличчя» - це своєрідна спроба відобразити ритм життя рідного району, його будні і яскраві свята. А допоможуть нам у цьому цікаві фотознімки з районних заходів, де «героєм дня» може стати кожен із Вас!

Серед великої кількості знайомих облич, одного разу Ви можете впізнати себе особисто, Ваших рідних, близьких і знайомих.

На щасливчика, який «знайде себе» чекатиме нагорода від го-

лови Саксаганської районної у місті ради Валерія Беззубченка.

Отже, щоб потрапити на сторінки журналу, Вам необхідно:

- 1) Бути активним читачем електронного видання «Саксаганський вісник»;
- 2) Брати активну участь у проведенні районних заходів;
- 3) Знаходитись «в потрібний час у потрібному місці»

Якщо Ви, читаючи цю рубрику «Знайшли себе», скоріше пишть нам на електронну адресу org_v@srvk.gov.ua або ж телефонуйте за номером 64-40-16.

Рубрика дійсна до кожного наступного випуску електронного видання журналу.

(Фото зроблене під час проведення свята до Дня Перемоги 9 травня 2014 року)

Життя тільки починається

В сучасних умовах життя люди похилого віку зіштовхуються з багатьма проблемами, а саме: матеріальними, економічними, побутовими та психологічними, які ставлять їхнє життя на рівень виживання.

Однією з ключових проблем життєдіяльності людей похилого віку є самотність, де спостерігаються зменшення зв'язків, пов'язаних із виходом на пенсію, відокремленням дітей, а надалі, з остаточним уходом із життя друзів і рідних, постійне відчуття марності і непотрібності свого існування.

Саме тому люди похилого віку потребують підтримки, захисту, допомоги та піклування для того, щоб повноцінно функціонувати в суспільстві, не бути ізольованими від суспільства і не стати тягарем для оточуючих.

Останніми роками в Україні почав діяти інноваційний проєкт щодо навчання людей похилого віку, мета якого - впровадження та практична реалізацію принципу навчання впродовж всього життя. Відповідно до меморандуму безперервної освіти Європейського Союзу освітні системи повинні вміти гнучко адаптуватися до сучасних умов. Сьогодні концепція навчання впродовж всього життя прийнята і здійснюється в більшості розвинутих країн світу.

Це особливо важливо для вирішення проблем людей старшого віку, покращення якості їх життя, збереження та формування їх активної життєвої позиції.

Саме з метою підтримання життєдіяльності та покращен-

ня якості життя громадян похилого віку в комунальній установі «Територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) у Саксаганському районі» з 01.10.2012 року запроваджена соціально-педагогічна послуга «Університет третього віку».

«Університет третього віку» не є університетом у традиційному розумінні цього слова. Це освітня організація для людей пенсійного віку, що об'єднує осіб у групи відповідно до інтересів та дає можливість, з одного боку, поділитися власним досвідом, знаннями та вміннями, а з іншого – навчитися від інших учасників та доповнити свій досвід.

Основними завданнями надання соціально-педагогічної послуги є організація та проведення безкоштовного навчання та освітніх заходів для людей похилого віку згідно із затвердженими директором

територіального центру програмами та планами організації послуги. За бажанням слухачів, згідно проведеного анкетування громадян похилого віку, були визначені напрямки навчання та організовано основні факультети: «Літературний», «Основи медицини, здоровий спосіб життя», «Основи юридичних знань».

На літературному факультеті слухачі відновлюють знайомство з творчістю та біографією вітчизняних та світових письменників і поетів. Проводять творчі зустрічі з місцевими письменниками та поетами. Беруть участь у підготовці та проведенні тематичних та святкових заходів.

На факультеті «Основи медицини, здоровий спосіб життя» слухачі мають можливість дізнатись, як берегти власне здоров'я, правильно харчуватись, завжди бути в гарній фізичній формі та навчитись завжди позитивно сприймати

життєві труднощі.

На юридичному факультеті слухачі мають можливість ознайомитись з основами правових знань, навчитись захищати свої інтереси та отримати якісну юридичну консультацію.

Територіальний центр прагне зацікавити та заохотити громадян похилого віку до отримання нових навичок та знань, навчити їх оптимістично долати життєві труднощі, цінувати та любити себе у будь-якому віці.

В «Університеті третього віку» немає вступних і випускних іспитів.

Заняття проводяться двічі на тиждень тривалістю 1 год. 40 хв. (два заняття по 40 хвилин з перервою 20 хвилин). Викладачі Університету дотримуються рекомендованої тривалості курсу – 72 навчальні години. Оцінювання курсу орієнтоване виключно на заохочення слухачів «Університету третього віку», оскільки основним принципом організації навчання є отримання знань і задоволення від

навчання та участі в навчальному процесі людей похилого віку.

Слухачі «Університету» мають можливість відвідувати декілька факультетів, приймати участь у навчальному процесі на засадах волонтерства, розвивати дружні стосунки між собою та здійснювати підтримку тих, хто

її потребує.

Територіальний центр заохочує слухачів, видаючи їм дипломи, що підтверджують опанування ними базової програми відповідного курсу. Протягом 2012-2013 та 2013-2014 навчальних років соціально-педагогічною послугою «Університет третього віку» скористались 112 пенсіонерів.

Працівники територіального центру роблять все, щоб громадяни похилого віку не почували себе покинутими та непотрібними. Завдяки турботі літні люди отримують надію на майбутнє, відчувають себе повноцінними, повноправними членами суспільства.

Комунальна установа «Територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) у Саксаганському районі» запрошує літніх мешканців району до вступу в «Університет третього віку» на навчальний 2014-2015 рік. Початок занять заплановано на 01.10.2014 року.

«Відгукніться, мамо й тату!»

Мама, тато - такі лагідні слова, сповненні тепла та любові.

Як радіє душа, коли ці слова лунають з дитячих вуст. І як вона болить, коли споглядаєш на сумні очі тих діток, які виховуються в дитячих будинках та не мають можливостей мати свою маму та свого тата. Кожна людина по своїй природі бажає мати те, чого в неї немає. Дитина не виключення, особливо коли це стосується рідних для неї людей. Вихованці сучасних державних дитячих закладів мають усе необхідне для свого життя, розвитку, навчання, але не мають найголовнішого - мами й тата.

На теперішній час в службі у справах дітей виконкому районної у місті ради на обліку дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які виховуються в державних закладах та перебувають на повному державному утриманні, виховується 45 дітей зазначеної категорії.

Відповідно до вимог діючого законодавства обов'язком органу опіки та піклування є проведення постійної роботи спрямованої на реалізацію права дитини на сімейне виховання.

З метою пошуку громадян, які б виявили бажання створити у районі прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу та взяти на виховання в свої родини дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, з числа тих, хто виховується в державних закладах, у тому числі дітей, які мають вади у стані здоров'я, службою у справах дітей організовано та прове-

дено нараду суб'єктів взаємодії, які здійснюють контроль за умовами утримання і виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які виховуються в прийомних сім'ях та дитячому будинку сімейного типу, з питання: «Організація роботи щодо створення прийомних сімей, дитячого будинку сімейного типу в районі та влаштування в них дітей-вихованців дитячих державних закладів».

За результатами наради працівниками навчальних закладів проведено анкетування серед батьків учнів загальноосвітніх закладів щодо виявлення громадян, які мають намір створити прийомну сім'ю, дитячий будинок сімейного типу та взяти на виховання дітей вищезазначеної категорії.

На підставі списків, наданих загальноосвітніми закладами району, службою у справах дітей виконкому Саксаганської районної у місті ради спільно з працівниками відділу освіти та Криворізького міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді 08.04.2014 на базі КЗШ № 124, 15.04.2014 на базі КЗШ №

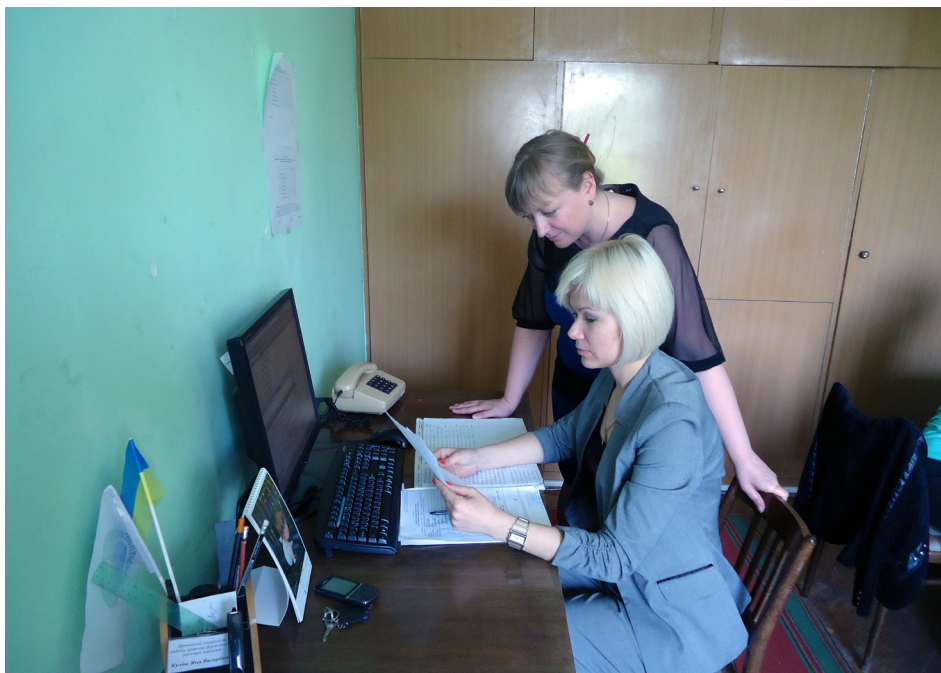
122, 22.04.2014 на базі КНВК № 35 «Загальноосвітня школа I-III ступенів - багатoproфільний ліцей «Імпульс» проведено зустрічі з громадянами, які виявили бажання створити прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу та взяти на виховання в свої родини дітей, які виховуються в державних дитячих закладах.

На зустрічах були присутні 70 громадян, яким надано роз'яснення про вимоги законодавства щодо створення прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу, здійснення їх соціального супроводження.

Громадяни жваво цікавилися віком дітей, яких можливо взяти на виховання в прийомні сім'ї, переліком документів, необхідних для влаштування дітей, умовами їх утримання.

Усіх небайдужих людей, які вирішили взяти на виховання в свою родину прийомну дитину-сироту та дитину, позбавлену батьківського піклування, запрошуємо звертатися до служби у справах дітей виконкому районної у місті ради для надання більш детальних консультацій.

Попередні списки виборців вже на дільницях!

Відділом ведення Державного реєстру виборців 08 травня 2014 року передано до дільничних виборчих комісій попередні списки виборців та іменні запрошення для проведення голосування з виборів Президента України 25 травня 2014 року.

До попереднього списку виборців включено громадян України, яким виповнилося або на день виборів виповниться 18 років, котрі мають право голосу та виборча адреса яких відноситься до відповідної виборчої дільниці.

У попередньому списку виборців зазначено прізвище, ім'я, по батькові, дату народження та виборчу адресу виборця. Навпроти прізвищ виборців постійно не здатних пересуватись самостійно у графі "Примітки" стоїть відповідна позначка "НСП". У виборців котрі тимчасово змінили своє місце голосування навпроти прізвища у графі "Примітки" зазначено номер посвідчення про тимчасову зміну місця голосу-

вання, дату його видачі та найменування органу ведення Державного реєстру виборців, який його видав.

Починаючи з 09 травня 2014 року ви можете у приміщенні дільничної виборчої комісії ознайомитись з попереднім списком виборців.

Особливу увагу зверніть на правильність написання прізвища, імені, по батькові, дати народження та виборчої

адреси, що внесені до списків виборців. Звертаємо увагу, що всі персональні дані повинні повністю співпадати з документом, який підтверджує громадянство України (паспорт громадянина України, військовий квиток (виключно для військовослужбовців строкової служби), тимчасове посвідчення громадянина України).

У разі виявлення неточностей у відомостях внесених до попередніх списків виборців ви можете при наявності документа, який підтверджує громадянство України звернутись із заявою щодо їх усунення до відповідної дільничної виборчої комісії або безпосередньо до відділу ведення Державного реєстру виборців.

Якщо громадянин за станом здоров'я не може особисто подати заяву до дільничної виборчої комісії, то він у будь-який спосіб повідомляє про цей факт дільничну виборчу комісію, котра в свою чергу забезпечує прийняття заяви в

ЗРАЗОК

50042, м.Кривий Ріг, вул.Співдружності, 57, кв.99

ЗАПРОШЕННЯ

Шановна Гречко Катерина Василівна!

Запрошуємо Вас узяти участь у позачергових виборах Президента України, які відбудуться **25 травня 2014 року.**

Вас включено до попереднього списку виборців на звичайній виборчій дільниці № 121638.

Голосування проводиться з 8 до 20 години в приміщенні для голосування, що знаходиться за адресою: вул.Курчатова, 39А, м.Кривий Ріг, 50042 (школа № 113, каб.26, 2-й поверх).

Дільнична виборча комісія знаходиться за адресою: Курчатова, 39А, тел. 64-26-54, м.Кривий Ріг, 50042. Розпорядок роботи: щодня з 8 до 20 години.

Ви можете проголосувати за умови пред'явлення одного з документів, які підтверджують громадянство України (паспорта громадянина України, тимчасового посвідчення громадянина України, військового квитка (виключно для військовослужбовців строкової служби)).

Дільнична виборча комісія

інший спосіб. У такому випадку до заяви додаються документи (копії документів), що підтверджують необхідність внесення відповідних змін.

Наприклад, якщо ви виявили неточності у персональних даних (прізвище, ім'я, по батькові, дата народження), виборчій адресі або взагалі відсутність Вас у списках виборців, то до заяви ви додаєте копію документу, який підтверджує громадянство України. Виборці постійно нездатні пересуватись самостійно у разі виявлення відсутності у попередньому списку виборців позначки "НСП" окрім документу, який підтверджує громадянство України до заяви додають ще й медичну довідку, що підтверджує даний факт.

Звертаємо увагу, що відповідна заява має бути подана Вами не пізніше ніж як за п'ять днів до дня голосування, тобто до 19 травня 2014 року включно.

Якщо ви тимчасово нездатні пересуватись самостійно і в день

голосування не матимете змоги з'явитись на виборчу дільницю за станом здоров'я (н-д зламали ногу, стан після перенесеного інсульту, післяопераційний стан і т.і) , то не пізніше 20 години останньої п'ятниці перед днем виборів ви маєте право подати заяву до дільничної виборчої комісії разом із довідкою медичної установи про стан здоров'я.

До 12 травня 2014 року дільничними виборчими комісіями кожному виборцю буде надіслано іменне запрошення.

Виборцям, стосовно яких у списку виборців є відмітка про постійну нездатність пересуватись самостійно, у іменному запрошенні буде повідомлено, про надання можливості проголосувати за місцем перебування.

В іменних запрошеннях будуть вказані саме ті персональні дані котрі занесені до попередніх списків виборців. Тому, якщо ви виявили неточності у персональних даних, виборчій адресі

чи взагалі не отримали іменне запрошення, то це є поштовхом для здійснення перевірки своїх персональних даних у відділі ведення Державного реєстру виборців за місцем вашої реєстрації.

Зважаючи на те, що саме органи ведення Реєстру виготовляють попередні та уточненні списки виборців, то найбільш ефективним шляхом внесення відповідних змін до ваших персональних даних відображених у списках виборців для проведення будь-яких виборів чи референдуму є пряме звернення до відділу ведення Державного реєстру виборців.

Виборців Саксаганського району чекаємо у відділі ведення Державного реєстру виборців виконкому Саксаганської районної у місті ради за адресою: вул. Мелешкіна, 32, каб. 201, 202, з понеділка до п'ятниці, перерва з 12.30 до 13.00. Контактні номери телефонів 64-30-05, 34-23-50, 64-14-38.

Про особистий прийом громадян

Звернення громадян є одним із засобів захисту прав та законних інтересів. Усі громадяни мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів місцевого самоврядування.

Організація особистого прийому громадян є одним із важливих напрямків у діяльності виконкому районної у місті ради, однією з форм зміцнення і розширення зв'язків з територіальною громадою, спрямованою на захист конституційних прав і свобод людини, зміцнення законності та правопорядку.

Особистий прийом громадян у виконкомі районної у місті ради здійснюється головою районної у місті ради, заступником голови районної у місті ради, заступниками голови районної у місті ради з питань діяльності виконавчих органів ради, керуючою справами виконкому районної у місті ради, керівниками структурних підрозділів та іншими спеціалістами.

Прийом громадян керівництвом виконкому районної у місті ради проводиться щоденно, відповідно до розподілу обов'язків. З графіком особистого прийому керівництвом виконкому районної у місті ради громадяни мають можливість ознайомитися на офіційному веб-сайті виконкому районної у місті ради у розділі "Контакт-центр" або на інформаційних стендах в приміщенні виконкому районної у місті ради (каб. 115).

Для того, щоб потрапити на особистий прийом

до керівництва виконкому районної у місті ради, громадянам необхідно звернутися до приймальні громадян виконкому районної у місті ради за адресою: вулиця Мелешкіна, 32, кабінет 113. Прийом проводиться без попереднього запису. Для організації прийому заповнюється реєстраційна картка із зазначенням прізвища, ім'я, по батькові, адреси чи місця роботи, категорії (соціальний стан) та короткого змісту питання.

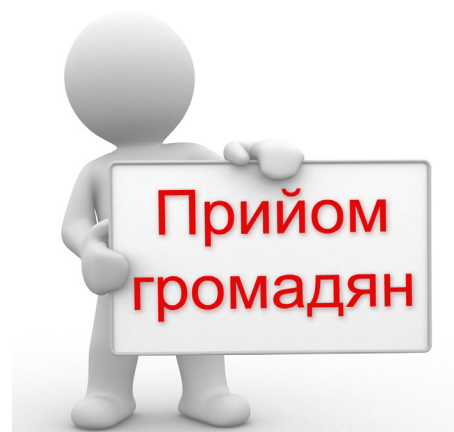
У виконкомі районної у місті ради прийом жінок, яким присвоєно почесне звання України "Мати-героїня", інвалідів Великої Вітчизняної війни, Героїв Соціалістичної Праці, Героїв Радянського Союзу, Героїв України проводиться позачергово.

В особистому прийомі громадян можуть брати участь представники громадян, повноваження яких оформлені в установленому законом порядку.

Особам, які не перебувають у родинних або юридично значимих відносинах з особами, що звернулись на особистому прийомі, забороняється перебувати в приміщенні, де проводиться прийом.

Під час особистого прийому в заявника можуть бути вилучені його документи, що засвідчують особу або наявність повноважень на представництво інтересів іншої особи. Відсутність такого документа може бути підставою для відмови в прийомі.

Особи, визнані судом у встановленому порядку недієздатними, на при-

йом без участі їхніх законних представників не допускаються.

Питання, з якими звертаються громадяни, по змозі розв'язуються під час особистого прийому. Якщо вирішити порушені в усному зверненні питання безпосередньо на особистому прийомі неможливо, воно розглядається у тому ж порядку, що й письмове звернення. Про результати розгляду громадянину повідомляється письмово або усно, за бажанням громадянина.

У виконкомі районної у місті ради щомісячно проводиться прийом громадян Народним депутатом України Любоненком Юрієм Вікторовичем. Інформацію про графік прийому можна отримати за телефоном 404-11-54.

У I півріччі 2014 року заплановано проведення прийому громадян за місцем їх роботи та проживання прокурором Саксаганського району спільно з головою Саксаганської районної у місті ради та начальником Саксаганського районного відділу КМУ ГУМВС України в Дніпропетровській області:

22 травня 2014 року з 15.00 до 17.00 на ЗАТ "Криворізький завод гірничого обладнання" за адресою: вулиця Заводська, 1;

17 червня 2014 року з 10.00 до 13.00 на ТОВ "Полстар" за адресою: вулиця Мелешкіна, 43ж.

Запобігти лісовим пожежам

Щороку вогонь знищує сотні гектарів зелених насаджень, завдаючи значної шкоди екосистемі та економіці держави.

В 2013 році на території України зафіксовано 805 пожеж у природних екосистемах. Зазвичай підвищення пожежної небезпеки в лісах спостерігається в період з середини квітня до кінця жовтня, а іноді й до листопада. Це пов'язано, перш за все, з підвищенням температури зовнішнього повітря, зменшенням кількості опадів, що призводить до висихання залишків торішньої рослинності: опалого листя, гілок, посохлої трави. При значному підвищенні температури повітря влітку часто відбувається усихання цьогорічних листів та лугової трави, що знову ж таки підвищує ступінь пожежної небезпеки в екосистемах. Наявність сильного вітру також сприяє загорянню й поширенню вогню.

Лісова пожежа – це небезпечне явище, яке становить загрозу не лише зеленим насадженням, але й майну, здоров'ю та жит-

тю людей. Швидке неконтрольоване полум'я лісової пожежі може наблизитися та перекинутися на господарчі й житлові споруди. Чорний задушливий дим, який супроводжує горіння рослинності, отруює повітря, загострює захворювання органів дихання, що може призвести до тяжких наслідків, знижує видимість на дорогах, збільшуючи в рази ймовірність дорожніх аварій. Одним з різновидів лісової пожежі є горіння торфу, який може горіти без доступу повітря і навіть під

водою. Гасіння такої пожежі ускладнено ще й можливою загрозою провалів.

При лісових пожежах страждає вся екосистема: згорають гнізда птахів, гинуть тварини, комахи, знищується корисна мікрофлора ґрунту, це сповільнює ріст дерев, збільшує обсяги пошкоджень при буреломах, сприяє розповсюдженню шкідливих комах, грибів тощо.

За статистикою у понад 96 % випадків займання лісів відбувається через недбалість людей. Серед найпоширеніших причин виникнення пожеж:

- умисний підпал або неконтрольоване випалювання стерні, комишу, залишків сухої рослинності;
- не загашене багаття,
- порушення правил безпеки при проведенні робіт по ремонту автомобільної та сільськогосподарської, інженерної техніки – розлив, забруднення рослинності паливо-мастильними матеріалами, використання транспорту з несправною іскрогасною систе-

мою;

- проведення газо-, або електрозварювальних робіт без дотримання належних правил безпеки.

Слід пам'ятати, що маленький кинутий недопалок може стати причиною всеохоплюючої лісової пожежі.

Залишені в лісі, на галявині пляшки або скляні уламки, фокусуючи сонячне проміння, здатні спрацювати як запалювальні лінзи. Це досить часто призводить до самозаймання сухої лісової підстилки.

Тож щоб не стати винуватцем знищення зеленого лісу необхідно запам'ятати, що упродовж пожежо-небезпечного періоду в лісі забороняється:

- розпалювати багаття у молодих хвойних посадках, на ділянках, де багато сухого гілля, хвойної, трав'яної чи листяної підстилки, торфовищах;

- залишати промаслене чи просочене легкозаймистими речовинами ганчір'я;

- під час полювання користуватися пижами із легкозаймистих матеріалів.

- заїжджати на територію лісового фонду (крім транзитних шляхів) транспортними засобами та іншими механізмами, за винятком тих, що використовуються в лісгосподарських цілях;

- палити, кидати у лісі не згашені сірники, недопалки;

- залишати пляшки, уламки або інші скляні предмети, які можуть спрацювати як лінзи;

- заправляти палимим у лісі паливні баки під час роботи двигуна;

- експлуатувати машини та інші механізми з несправною

паливною та іскрогасною системою;

- палити або користуватися відкритим вогнем під час проведення робіт з паливно-мастильними матеріалами (переливання пального, заправлення двигунів тощо).

Якщо Ви, перебуваючи у лісі, побачили наближення лісової пожежі - перш за все не панікуйте, дійте за наведеними нижче рекомендаціями.

1. Здебільшого врятуватися від лісової пожежі можна пішки: швидкість пішохода - близько 80 метрів на хвилину, низової пожежі - 1-3 метри. Йти потрібно назустріч вітру перпендикулярно крайці пожежі, по просіках, дорогах, галявинах, берегах струмків та річок. При сильному задимленні рот і ніс потрібно прикрити мокрою ватно-марлевою пов'язкою, рушником, частиною одягу.

2. Якщо втекти від пожежі неможливо, то вийдіть на відкриту місцевість, увійдіть у водойму або накрийтеся мокрим одягом і дихайте повітрям, що знаходиться низько над поверхнею землі - повітря тут менш задимлене, рот і ніс при цьому прикривайте одягом чи шматком будь-якої тканини.

3. Гасити полум'я невеликих низових пожеж можна забиваючи його гілками листяних порід дерев, заливаючи водою, закидаючи вологим ґрунтом та затоптуючи ногами, будьте обережні в місцях горіння високих дерев, вони можуть завалитися та травмувати Вас.

5. Під час гасіння пожежі не відходьте далеко від доріг та просік, не випускайте з уваги інших учасників гасіння, підтримуйте з ними зв'язок за допомогою голосу чи мобільного зв'язку.

6. Особливо будьте обережні у місцях торф'яних пожеж, враховуйте, що там можуть створюватися глибокі вирви, тому пересувайтеся, по можливості перевіряючи палицею глибину шару, що вигорів.

7. Після виходу із осередку пожежі, обов'язково повідомте місцеву адміністрацію та пожежну службу про місце, розміри та характер пожеж.

Природні скарби: луки, ліси, торфовища, є безцінними для людини, але зовсім беззахисні перед байдужим ставленням до них. Тож будьмо послужливі та уважні до навколишнього середовища - збережімо зелені масиви.

Дякуємо за перегляд!

*Виконком Саксаганської
районної у місті ради
2014 рік*

До зустрічі у червні!